

ст. 9-10

Зима живе, як той художник Брак. Застигли луки в обіймах. Але снігур вдягає чорний фрак, Палку жилетку - відчуває вільно, Що свято стукає то шишкою сосни, То калиновим кетягом рясним. І дух Любові в серці ожива, І крізь сніги росте таки трава..

У нашій професії Новий рік, як відомо, розпочинається й завершується дещо в інші терміни, аніж прийнято святкувати. Проте ми знаємо, що в січні-лютому всі ректори звітують про діяльність вишу за календарний рік.

и поцікавилися в Миколи Олексійовича, чи вважає він 2012 рік сприятливим для нашого університету.

 — Цей рік ми провели гідно. З усіх поставлених завдань одним із найважливіших вважаю – турботливе ставлення до трудового колективу та студентів. Отож, ми розпочнемо новий рік без заборгованостей з виплати заробітної плати та стипендії.

Микола Олексійович звернув увагу на труднощі, з якими довелося

боротися майже весь рік.

— Бачите, яка швидконога зима цього року. Близько 500 тис. грн. із нашого бюджету виплачуємо за опалення приміщень. Потрібно заощаджувати, бо є потреба в оновленні технічної бази вишу. Всі труднощі ми намагалися долати якісно й швидко. На жаль, не вдалося все владнати з гуртожитками. За рік все виправити неможливо, але успіхи є. У другому та четвертому гуртожитках уже працюють ліфти. Почали ремонтувати приміщення, адже будівлі збудовано досить давно.

I все ж таки ректор щиро бажає, щоб усі проблеми залишилися в

році Дракона й наступний був успішним і позитивним.

 Університет важливий для мене, адже це мій рідний дім, у якому я пройшов непростий шлях від студента до ректора. Я кілька разів змінював власне помешкання, вле незмінною в моєму житті була і є праця в цьому університеті.

Микола Олексійович згадав багато приємного з навчального й

культурного життя нашого закладу за минулий рік.

Найкращі серед нас

Щорічний конкурс «Кращий студент України», організований Усеукраїнською молодіжною громадською організацією «Студентська республіка», цього року приніс нашому університету багато приємних несподіванок. Ш обличня добре знайомі читачам нашої газети, адже

ці обличня добре знаиомі читачам нашої газети, адже ми багато писали про них, тому вдачі приємніше привітати іх з перемогою в таких номінаціях:

«Кращий студент-науковець» **Ервін Міден** (Інститут історії, етнології та правознавства імені О.М. Лазаревського);

«Кращий студент-спортсмен» Олександр Anies (філологічний факультет);

Ігор Корж (технологічний факультет), який представлятиме м. Чернігів на Всеукраїнському конкурсі.

Ми вирішили поцікавитися, якими є наші кращі студенти, що вони люблять, чим живуть...

Хотів би навчитися літати?

овін Мілен

Ігор Корж. Я ж фокусник-чародій. Я не хочу вчитися літати, я умію.

Саша Алієв. Літати? Швидше хотів би осягнути Силу, як у «Зоряних війнах».

нути Силу, як у «Зоряних війнах». <u>Ервін Міден.</u> Звісно, однак бажано не самостійно уві сні, а на літаку чи гелікоптері.

Де ти энаходиш позитив у своему житті? Ігор Корж. Я прагну знаходити позитив скрізь, тому що страшно жити у нудному світі. Саша Алієв. Абсолютно у всьому.

Який поцілунок тобі найбільше запам'ятасться?

<u>Ігор Корж.</u> Несподіваний. Саша Аліся, Гарячий.

Чого ти найбільше боїшся?

Irop Корж. Найбільше боюсь самотності... Сяша Алієв. Багато чого боюся.

Полюбляеш виділятись у суспільстві? Як саме?

Ігор Корж. Я сам не люблю виділятися. За мене це робить моє захоплення – фокуси й ілюзія.

Саша Аліса. Можливо! Як роблю - та нінк, просто живу. Так виходить, що живу не зовсім так, як усі. Багатьох це і

Якщо людина говорить сама з собою, вона несповна розуму?

<u>ігор Корж.</u> Якщо людина говорить сама з собою, то це сэначає, що у неї стільки ідей, які просто неможливо втримати. Я думаю, що вона талановита.

<u>Саша Алієв.</u> Не думаю, я часто говорю сам з собою.

Найважливіші слова у твоєму житті?

ігор Корж. «Адже «завтра» може і не бути». Саша Алієв. Дуже вразили і запам'яталися слова моєї бабусі: «Сім'я - це фундамент. Чим міцніше фундамент, тим вище і міцніше буде будинск».

Чи є життя на Марсі?

Ервін Міден. Я займаюсь додатково астрономією. Щодо означеної проблеми можу відповісти так: я хочу в це вірити. Наука має на це

підстави. Однак бажано, щоб я був першим із землян, хто злітав на Марс і в цьому переконався.

Ось такі вони - найкращі хлопці університету!

P.S. Підтримаймо Ігоря Коржа, який представлятиме наше місто на Всеукраїнському конкурсі!

> Катерина Печерна Ірина Хоменко

 Уперше в нас працювало три спеціалізовані Вчені ради з захисту кандидатських дисертацій.
 До нас працювати все частіше приходять кандидати наук, що виховані в цих стінах. Це дуже приємно, адже саме так і має бути в національному університеті.

Розуміємо, що можемо пишатися кількістю першокурсників цього року, але ректор зауважує, що

курчат рахують восени.

 Сесія розставить усе на свої місця. У навчальну аспекті я ще не можу об'єктивно оцінити першокурсників, а от у культурно-масовому – вони, як завжди, креативні, цікаві, емоційні.

Ми не могли не поцікавитись у ці святкові дні про власні передноворічні спогади Миколи Олексійовича.

— ... Є одна історія. Це було в студентські роки. На подвір'ї університету посадили три ялинки. Вони росли дуже гарними, тому ми з друзями вирішили чергувати біля них протягом трьох ночей, щоб їх не зрубав хтось собі на свято. Дочекалися 1 січня, коли рубати їх уже не було сенсу. Зараз ті ялинки вже понад 20 метрів виросли. Я люблю проходити повз них та згадувати студентське життя й переддень Нового року.

Уявіть, будь ласка, що Ви пишете листа
 Діду Морозу. Що б Ви попросили в нього?

 Мені вже більше личить не листи писати, а самому стати Дідом Морозом. Із висоти життєвого досвіду можу не гірше виконувати його функції, тому буду не просити, а бажати й дарувати.

Насамперед, звичайно, бажаю здоров'я. Молодь амбіційна, максималістська... Для здійснення її задумів потрібно мати сили й знання — бажаю добре

навчатися й активно займатися спортом.

Радуйте ваших батьків. Це єдині люди в усьому світі, які щиро за вас уболівають і радіють найменшим успіхам. Їхня усмішка дорожча за всі матеріальні блага у світі, бо, коли її не стає, ...ми втрачаємо частиночку себе. Бережіть батьків — і ваші діти бу-

дуть берегти вас!

Щиро бажаю усліхів у навчанні. Зараз ви будуєте фундамент для майбутнього професійного зростання. Якщо ви в цих стінах, значить маєте мету. Нехай же вона буде доброю, красивою, великою. Кажуть, яка в людини мета, така й вона сама. Ставте перед собою цілі, досягайте їх! Мрійте, у мріях ми вдосконалюємося.

Кохайте й будьте коханими, адже ніщо так не

окрилює людину, як це почуття!

Нових здобутків, успіхів та щастя! Здоров'я, достатку і процвітання в Новому році!

Спілкувалась Анастасія Улюшева

Фотокадри з життя ППФ

Ніщо не може бути настільки різнобараним ях студентське життя — бурх- І ливим, радісним, важким і яскравим. Я запрошую Вас у подорож фотовльбомом психолого-педагогічного факультету.

Кадр I. Виставка квітів і стіннівок

Ніхто не уявляє собі День вчителя без квітів і, звичайно, привітань. Осінні композиції з найпрекрасніших представників флори милували око викладачів факультету протягом усього тижня. Феєричні стіннівки з найширішими побажаннями щодень підіймали настрій усім, хто бачив їх... Що ми можемо побажати нашим викладачам? Те ж саме, що й собі. Як же інакше? Одним І словом, усього найкращого.

Кадр II. Презентація першого курсу факультету

Звичайний день, 31 жовтня, перетворився на неймовірну феєрію посмішок, пісень, танців і привітань завдяки креативним першокурсникам. У цьому загалі найяскравіше проявили себе студенти 15 групи. Не обійшлося без жартів допі — апаратура раз! І відмовилася грацювати... Це не стало їм на перешкод! Саме вони представляли ППФ на «Дебюті». Редакційна колегія газети вітає Вас! Так тримати й надалі!

Кадр III. Посвята першокурсників

У другому гуртожитку, знаному всіма студентами нашого вишу, відбулася посвята колишніх абітурієнтів. Хоча ще сесія не охопила їх своїми чарами, ми знаємо, що вони гідні носити таке почесне звання, як СТУДЕНТ. Звичайно, знайшлися нові таланти, які потішили глядачів.

Кадр IV. День студента

Актив студентського парламенту й факультету організували незабутнє свято для студентів ППФ. Ігри, атракціони, квест і без міри радощів стали візитівкою 16 листопада. Вітаємо 11 групу з перемогою у квесті! Ви молодці, старалися не даремно, адже нагороджені сертифікатами по 10 і балів на будь-яку дисципліну зимової екзаменаціонної сесії.

Кадр V. «Треті Сіверянські соціально-психологічні читання»

Не лише розвагами живе студент-психолог. Він ще й займається глобальними питаннями, які в майбутньому врятують людство. От і провели світлі голови факультету Всеукраїнську наукову конференцію. Вона не залишилася непоміченою. Адже це гарна можливість і себе показати, і на когось подивитися.

Ось такі у нас з вами вийшли фотокадри з життя студентів психолого-педагогічного факультету.

Редакція «Універ.Сіті»

Спробуй стати першокурсником

ьогорічна посвята першокурсників фізико-математичного факультету проходила досить незвичним чином. Їм довелося пройти крізь вогонь, воду й мідні труби.

Для них було розроблено цікавий квест. Його сенс полягав у виконанні завдань на спритність, логіку, винахідливість та, звісно ж, згуртованість. Студенти кожної групи по черзі розгадували загадки. Потім повинні були швидко дістатися до розгаданого місця (чи то біля гуртожитків, чи то біля місцевого рагсу...) і виконати безліч завдань.

Пройшовши всі випробування і зібравши картки із завданнями, студенти отримали з іхньої зворотної сторони пазл, а склавши його – кросворд, розгадкою до якого була остання точка маршруту - це «актовий зал» Там відбулося вручення кубків переможцям та учасникам.

Усі першокурсники поставили свої підписи в спеціальному журналі. Після цього групи дали клятву старанно навчатися, за що кожному дістався символ студентства – смачна булочка з їдальні.

Тетяна Крижева

А у нас, у гуршожишку №23

У ніч на 13 грудня українці традиційно збираються на вечорниці. Дівчата сходяться, аби поворожити на судженого. Хлопці не втрачають нагоди раз у рік побешкетувати. Старше ж покоління святкує Андріїв вечір у колі найкращих друзів та спогадів.

Не спалося цієї ночі і мешканцям гуртожитку №3. Адже настав момент розпочати цикл новорічно – різдвяних свят, та ще й так, щоб було що згадувати ввесь рік.

Атмосфера українських вечорниць настільки захопила, що дрес-коду дотримались майже всі (завчасно запрошених повідомили, що в одязі має бути атрибут з українською символікою). Були на нашому святі і постійні герої усіх «українських народних тусовок», а саме Голохвастов із Пронею та Кайдашиха і, звичайно ж, не обійшлося без кумів.

Господиня, у домі якої зібралася молодь, радо вітала та пригощала гостей. Так уже сталося, що її робота - контролювати всі гуляння студентів. Як інакше, коли ти вихователь гуртожитку?

Не обійшлося і без традиційного ворожіння. На носі сесія, тож

цікаво заглянути у майбутнє, та й особисте життя теж треба влаштувати.

Які ж вечорниці без вареників? Охочих поласувати було чимало, і хлопцям довелося поборотися за смаколик (завдання були для справжніх козаків).

За забавами та ворожінням не помітили, як і Андрія провели.

I ми там були, узвар пили, варениками заїдали, господарям дякували.

> Наталія Іващенко Людмила Рихлік

Бажаєш жити в мирі-готуйся до війни

Життя на технологічному факультеті досить бурхливе та насичене різноманітними подіями. День збройних сил України не став винятком. З самого ранку в холі університету панувала військово-святкова атмосфера, Її створили студентське самоврядування технологічного факультету та профком студентів.

Сьогодні солдати й офіцери Збройних сил України гідно продовжують традиції своїх дідів. Не всі, на превеликий жаль, розуміють значення власної армії, призначення якої захищати суверенітет і незалежність держави від зазіхань. «Бажаєщ жити в мирі — готуйся до війни», - говорить мудре народне прислів'я.

Цього року студенти технологічного факультету також спробували відчути себе частиною цього свята.

Хлопців привітав деканат. До них приєдналися студенти з невеликою концертною програмою. На студентів чекали жартівливий медогляд, фотографування на військовий квиток, ну, а далі - конкурси з армійської тематики: віджимання від підлоги, біг наввиперадки зі швабрами тощо. Усе відбулося без стрільби, звичайно, але з перловою кашею і марш-кидком.

Перевірили хлопців і на вміння швидко і якосно забивати цвяхи, не оминули й стрибків у мішках. Усі учасники проявили себе самовідсано і показали дівнатам на що вони здатні. Звичайно, після таких ви-

снажливих випробувань для наших призовників, чекало частування з польової кухні. Як кажуть, - війна війною, а обід за розкладом! Захід дав змогу всім бажаючим хоча б на кілька хвилин поринути у військову тематику, на власному досвіді відчути тяжкі армійські будні. Усв це хлопці реалізували на перервії

Хіба ж не молодці?!

Отож, бажаємо їм міцного здоров'я, родинної злагоди, щастя, високого почуття відповідальності за майбутнє своїх рідних, близьких і друзів. Робіть усе можливе для зміцнення нашої держави!

Анна Резюк, Оксана Ільзіт, Марина Сердюк

Хіміко-біологічному 30

8 грудня хіміко-біологічний факультет відсвяткував своє 30-річчя. Викладачі та студенти підготували масштабну концертно-пізнавальну програму, яка включала в себе презентації, інтерв'ю, огляд історичних експонатів, створення колажу та святковий концерт.

Початком програми став круглий стіл, організований викладачами факультету, де випускники мали змогу поділитися професійними досягненнями у післястуденському житті та переглянути презентацію на тему «Педагогічна освіта як основа подальшого розвитку».

На святі були присутні багато випускників, серед яких письменниця Тетяна Пакалюк, працівниця інституту мікробіології Тетяна Бова, доцент кафедри харчових технологій, хімії та БЖД в ЧДТУ Савченко Олексій та інші.

Наступним етапом стало інтерактивне спілкування під назвою «У стінах рідного факультету», організаторами якого був колектив «Творча майстерня майбутнього вчителя». Студенти брали інтерв'ю у випускників та робили фото, після чого дійство перемістилося в коридори факультету, де проходила виставка «Документи свідчать».

Серед експонатів були давні конспекти лекцій, реферати перших студентів, фотографії випускників, первможців конкурсу «Студент року» та диставлено перше технічне забезпечення факультету. Далі студенти, викладачі та гості свята створювали спільний колаж та записували свої враження чи побажання у юнигу спогадів.

Завершальним заходом став святковий концерт, який проходив в актовій залі ЧНПУ, під час якого було нагороджено колишніх і теперішніх викладачів, які безпосередньо брали участь у створенні факультету, а саме Сидоренко Наталію Борисівну, Горностай Валентину Іванівну, Яковенко Бориса Володимировича, Куратову Тамару Серапіонівну.

Проспорт

«Біатлон»

Наша редакція неодноразово зверталася до зимових видів спорту, здобутками в яких може пишатися наш університет. Серед них чи не перше місце звймає бівтлон. Зокрема, у 2012 році студенти факультету фізичного виховання отримали звання майстрів спорту, увійшли до молодіжних і національних збірних команд України. Продемонстрували високі результати на міжнародній арені.

Цього року троє наших спортоменів - Олександр | Ражно, Артом Тищенко та Аня Гиленко отримали звання майстра спорту України з біатлону, а Крістіна Литвиненко | - з лижних гонок.

Відразу четперо студентів вишу стали призерами Чемпонату світу з бівтлону в Контіолехті (Фінляндія): Юлія Бригинець, Ірмна Барвинець, Аня Гиленко та Артем Тищенко. До речі, Артем здобув дві бронзові медалі у спринті та індивідуальній гонці.

Член збірної команди України Олександр Дахно посів друге місце на Чемпіонаті світу з літнього біатлону, що відбувався у вересні цього року в Уфі (Pocis).

Приємно повідомити, що наші студенти входять до молодіжної команди України з біатлону. Ца троє хлопців Максим Івко, Василь Потапенко та Олексій Петренко, а також троє діячат Анастасів Нечипоренко, Ірина Барвинець та Юлія Бригинець.

Вітаємо наших спортсменів! Бажаємо вам наполегливості і наснаги, удачі та підкорення нових спортивних висоті

Дмитро Мельниченко I Ірина Хоменко I

«Волейбол»

Чернігівські студенти-спортсмени увійшли до трійки призерів ІІ Спортивних ігор України!

26 грудня у м. Києві відбулося підбиття підсумків ІІІ Спортивних ігор України серед вищих навчальних закладів ІІІ-ІV рівнів акредитації. До чільної трійки кращих вишів України, що мають у своєму складі факультети або інститути фізичного виховання і спорту, увійшов Чернігівський нацюкальний педагогічний університет імені Т.Г. Шевченка.

Перший звступник Міністра освіти і науки, молоді та спорту України Євген Суліма вручив ректору ЧНПУ імені Т.Г. Шевченка Миколі Носку кубок та диплом і висловив сподівання, що чернігівські студенти в наступному році зможуть продемонструвати ще вищі спортивні досягнення й очолити рейтинговий список.

Слід відзначити, що у загальнокомандному заліку Першого Всеукраїнського фестивалю з ігрових видів спорту чернігівські студенти посіли трете місце. При цьому, на змаганнях із зимових видів спорту чернігівців змогли випередити лише львів'яни (Львівський державний університет фізичної культури) за рахунок таких екзотичних для Чернігівщини дисциплін як сноуборд, гірськолижний спорт, стрибки на лижах з трампліну. За підсумками виступів української збірної не XXX літніх Олімпійських іграх 2012 року в м. Лондоні спортсмени Чернігівської області посіли І місце у своїй групі.

Привднуємося до привітань на адресу наших спортсменів, бажаємо у новому році міцного адоров'я та високих спортивних досягнень.

> відділ профорієнтаційної роботи та зв'язків із громадськістю ЧНПУ імені Т.Г. Шевченка

ТУРБОТА ПРО ОБДАРОВАНІСТ

ПЕДАГОГІКА СЕРЦЯ

Обдарованість — це вміння бачити незвичний ракурс у звичному і виявляти високу мотивацію, креативність, різні види здібностей в одному чи декількох видах діяльності. Кожна дитина — унікальна і неповторна, кожна, запевняють психологи, обдарована. Така дитина творить, як дихає. Не завжди дар виявляється сам по собі — його потрібно зуміти побачити в дитині й виявити.

Як віднайти обдарованість, талант, як розвивати творчі здібності, аби не спотворити людську особистість? Які потрібні методи. критерії, щоб виявити обдарованість, розвинути, аби вона самореалізувалась, принесла користь суспільству? Цими питаннями відтепер у Чернігові займатиметься відкритий 18 жовтня при нашому університеті Чернігівський регіональний центр Інституту обдарованої дитини Національної академії педагогічних наук України.

Основними напрямами його діяльності є консультування педагогів з проблем психологічної та педагогічної діапностики обдарованості; пошук ефективних педагогічних методів, форм та засобів розвитку обдарованих дітей; популяризація освіти обдарованих дітей та формування суспільно-громадської думки щодо її значення.

Діяльність і плани центру: Проведення студент-

майстер-класів «YIKC» (Чернігівські інтелектуальні, креативні студенти), відвідати які можуть усі бажаючі щосуботи о17:00 в вуд. 228 (за інформацією звертатися в 242 ауд.).

Проведення тренінгів креативності «Від творчості – до життетворчосі» для вчителів початкових класів, вихователів, студентів.

Круглий стіл «Психологічні засади формування педагогічної майстерності вчителів» (м. Київ).

Участь обдарованих дітей у II Всеукраїнському конкурсі «Творчий учитель - обдаровані діти (м.Київ, листопад 2012 - травень 2013).

Участь у Вовукраїнській виставці-фестивалі «Обдаровані діти України» (м. Київ, травень).

Організація літньої ли «Юний природодослідник» на базі дитячо-оздоровчого табору «Електронік».

> Марина Коновальчук Ірина Хоменко

Вот ты, да, да ты, когда последний раз совершал доброе дело? И что ты называець добром? Кормиль бездомных животных? - Молодец! Уступаешь место в общественном транспорте? - безусловно, молодец! А что, если поднять глобальные вопросы? Что- то более серьезное и важное? У нас в городе есть реабилитационные центры, детские дома, интернаты, которые нуждаются в P.S

помощи. И речь сейчас идет не о финансах. При нашем уровне жизни не сможет переводить суммы с ноликами на счета детских домов и интернатов. Но бодное время с маленькими людьми, мгруциами, одеждой, канцалярским

оборудованиям мы можем помочь!!! И я вас призываю это сделать!!!

Их эмоции настоящие, а их смех заряжает тебя!

Однажды меня в субяющих глаз. боту попросили помочь, поиграть с детками в интернате. Он для ребят из неблагополучных семей, находиться по улице Толстого. Его воспитатели обратились к нашим студентам с просьбой приходить к их мальшам и подросткам раз в неделю и проводить с ними разные мероприятия. К сожалению, откликнулись немногие...

Мы заранее составили план, разработали игры, темы для разговоров, для малышей принесли аппликации, ножнички, клей, карандашики, шарики и, конечно же, конфеты

Сложные дети.

На контакт сначала шли не многие. Но шары и карандаши не могли удержать их любопытства. Спустя некоторое время мы были со всеми знакомы

РЕДАКЦИЯ и каждый рассказывал нам «УНИВЕР, СИТИ» о своих мечтах. Играли и уже несколько месяцев друболтали мы 2 часа. За жит с Центром реабилитации детей, при этом не делая с этого это время успели и зверушек вырезать, сенсации. Просто проводит свое свои песенки спеть, и в «море волнуется которым так необходимо тепло и забота. раз» поиграть, и Они будут рады любой Вашей помощи.

Мы благодарим студентов филологи- многое другое! Ребятам с нами ческого и психолого - педагогического факультетов за постоянное сотрудничевесело, они Hac ство с нями и Ценром реабилитации. Их ждут в гости кажобщими усилиями на Новый год дети дую неделю. Рисуют получат много игрушек, одежды, нам открытки и рисункниг. Вас они тоже не оставит ки. Рассказывают нам без подарков - улыбки и сестишки и покот песенки Да и наша суббота начинается с огромного позитива и

> шума. Мы ведь тоже с ними прыгаем. поем песенки, рисуем, не смотря на то, что нам давно за 18!

Если вы еще не знаете, куда деть свою знергию, тогда обращайтесь к нам (редакция «Универ.сити»)!!!

Дарина Примак (

математичний факультет

Студенти фізико - математичного факультету своє дозвілля проводять із користю не лише для себе. а й для тих, кого доля обділила турботою. Уже в котрий раз вони відвідують Чернігівський дитячий притулок та ще і не з пустими руками. Спільними зусиллями було зібрано чимало книг, іграшок, одягу.

Година спілкування з вихованцями притулку пролетіла весело та цікаво. Діти охоче розповідали про свої захоплення, роботу гуртків, хвалилися власними здобутками, брали активну участь у конкурсах.

На пам'ять про цю зустріч діти та студенти створили стіннівку з обведеними своїми долоньками, як символ турботи і тепла.

Діліться радістю, даруйте посмішки і не забувайте, що все вами зроблене повернеться сторицею!

Тетяна Крижева

Країна смарагдової зелені, де мешкають лепрекони

молодими людьми. Ми також відвідували дуже виснажливі практичні тренінги з напрямів сучасного театрального мистецтва – physical theatre, play-back thetre, object theatre.

Physical theatre (тренер Наомі Сайд, лондонський театр Frantic Assembly) – театральне мистецтво, що не мае мовного бар'єру, адже головним засобом вираження почуттів та емоцій є власне тіло актора, мого рухи. Різу-back thetre (майстер-клас Романа Кандібура, м. Дніпропетровськ) – театр без декорацій, костюмів та завчасно написаного сценарію. Глядвя є активним учасником такої театральної постановки, адже актори на сцен намагаються відтворити переживання глядачь, які розповідають

свої історії безпосередньо ма сцені. Објест theatrя (майстер-клас Роберти Поніццо, театр Via Mario, м. Перуджа, Італія) працює зі звичайними предметами, які стають "оповідачами" історій в руках авторів.

Прекрасна організація, насиченість і цікавість навчального тренінгу, гостинність ірландців у купі з незабутніми прогулянками стародавнім Дубліном, безкрайньою величчю смарагдових луків та мо-

Як відомо, Ірландія це країна смарагдової зелені, де мешкають певиробляється прекони, пиво "Гіннесс" та віскі, в'яжуться теплі светри й ковдри з вовни тамтешніх овечок. Проте для мене Ірландя, зокрема її столиця Дублін, назавжди забатькащиною лишиться письменників видатних Дж. Свіфта, О. Вайльда, Б. Шоу. Дж. Джойса, а також місцем, де, мабуть, най-

місцем, дв. масуть, наибільша у світі концентрація професійних та аматорських театрів на душу населення. І мень, як завзятого театрала, художнього керхвника та режисера театральної студії "АмаТеа", цей факт не міг залишити

байдужою.

Мені випала нагода провести у Дубліні кілька незабутніх днів, адже, пройшовши конкурсний відбір серед більше, ніж сотні учасників, я потрапила на навчальний тренінг "Making Connections", що проводився "Національною асоціацією підтримки драма-

тичних театрів" Ірландії.

Ця подорож зовсім не була відпочинком, адже заняття проходили кожного дня з 9 ранку до 9 вечора з лаконічними перервами на обід та каву. Проте насиченість та різноманітність тренінгів не залишали часу для втоми та нудьти. Під керіяництвом тренерів з Ірландії та Великобританії наша команда (Україна, Білорусія, Великобританія, Ірландія, Італія, Латвія та Фінляндія) обмінювалася досвідом у офері міжнародного співробітництва, керівництва театрами, роботи з дітьми та

тивами пісні про Моллі Мелоун, що лунає з усіх кав'ярень та крамниць, назавжди залишилися частками мого життя та надихнули на нові театральні звершення, свідками яких, Ви, шановні читачі, скоро станете.

> Олена Росстальна

У КОЖНІЙ ЛЮДИНІ Є СОНЦЕ. ТІЛЬКИ ДАЙТЕ ЙОМУ СВІТИТИ

Чи можна эробити фізику цікавою та эрозумілою для всіх? Так, якщо її викладають пауреати Держаної премії України в гапузі освіти 2012 року. Наш університет може похвалитися викладачами такого рівня. Серед них - завідувач кафедри педагогіки, психології та методики навчання фізики та математики, кандидат педагогічних наук, професор Віталій Федорович Савченко.

Разом із Ляшенком Олександром Івановичом — академіком — секретарем Відділення загальної середньої освіти Національної академії педагогиних наук України, вони здобули перемогу у номінації «Загальна середня освіта» за навчально-методичний комплект з фізики для середньої школи.

 Я вдячний усій нашій педагогічній громаді за привітання з нагоди присудження мені і моему колезі академіку О.І. Ляшенкові, високої нагороди у галузі освіти. У порівнянні з іншими відзнаками вона досить своєрідна і специфічна, бо присуджується лише раз в житті, - зазначає Вітапій Федорович.

Звичайно ж, це безперечна перемога, якій передувала клопітка робота. Адже потрібно було розробити комплект дидактичних матеріалів для забезпечення навчання фізики учнів середньої школи. Вагомим внеском стало і те, що до цього ніхто в Україні ще не створив серію підручників з фізики для усіх класів відразу.

На жаль, до такого фіналу як присудження Премії не довелося дожити усім творцям цього проекту:

Понад 15 років над цією проблемою разом з нами працював професор Є.В.Коршак, внесок якого в розробку проекту вакко первоцінити. Та доля розпорядилася саме так...з сумом у голосі ділиться Віталій Федорович.

Фізики - лірики

Здобутки професора Савченка у фізиці є досить значними, але варто зауважити, що він є відмінним педагогом. Та чи могло бути інакше, коли з дитинства мав приклад справжньої відданості та любові, адже батьки Віталія Федоровича - учителі.

Родина професора суто педагогъна, але поєднання спеціальностей вельми цікаве. Адже дружина Віталія федоровина – педагог- біолог, а донька, Ірина - кандидат філологічних наук, улюблениця студентів, та ще й режисер – постановник студентського театру «Вавілон», м. Київ.

 Ірина ще у дошкільному віці збирала малечу і влаштовувала мініспектаклі за змістом українських казок, тому вибір професії був очевидним. Вона має чимало відзнак, серед них є і нагорода за «Кращу режисуру» ІV Міжнародного молодіжного театрального фестивалю «ПРОСТІР», що проводився у нашому місті.

На питания чи можна точні науки аробити шкавими для широкої аудиторії, професор зауважує, що поділ на точні і неточні науки є досить умовним:

 Будь-яка сума знань, за загальновідомим означенням, стає наукою як тільми в ній починаються виміровання. Тому доцільніше вести мову про гуманітарні та природничоматематичні науки. Узагалі відомий афоризм «фізики — лірики» дозволяє стверджувати, що лише широкий погляд на зміст і структуру освіти дозволить розв'язати (нехай хоч частково) проблему формування інтересу до тієї чи іншої науки. Життя педагога не ділиться

За 50-річний стаж роботи викладачем у Віталія Федоровича назбиралося чимало спогадів, які не можна поділити за кольором чи інтенсивністю вражень. Життя педагога завжди яскраве та неординарне. Інша справа, що пам'ять часто відкидає деще в «кошик». Тоді те, що пам'ятаєщ, здається особливо знаковим. Для професора Савченка це і перші уроки у Краснохутірській школі - інтернаті, і організація кабінету фізики у Березнянській середній школі, і захист кандидатської дисертації, і перший методичний посібник, усього, мабуть, не зпічити.

Захоплює і географія життя Віталія Фадоровича. Адже він родом з Полтавщини, навчався у Дрогобичі, в зараз працює і проживає у Чернігові. Таким подорожам посприяло кохання.

Кожен вищий навчальний заклад може поквалитися тим, що у ньому переплітаються долі молодих людей з різних куточків України. Не стали виключенням і ми з дружиною, випускницею Березнянської середньої школи. Коли ми одружилися, то переважиль жіноча воля і взаємне кохання.

У кожній людині є сонце. Тільки двйте йому світити.

у святити. Сократ

Кажуть, що талановита людина – талановита у всьему. Це справді так. Доказом може слугувати і те, що Віталій Федорович не лише науковець, фізик та педагог, а і член авторського колективу навчальних передви з фізик, що протягом 26 років (до 1993 р.) виходили на телебаченні в рамках студії «Шкільний екран » при Комітеті телебачення і радіомовлення УРСР.

Життя дається людині лише раз, тому прожити його треба гідно, рівня-

ючись на кращих.

Редакція «Універсіті» приєднується до привітань з нагоди отримання Даржавної премії України в галузі освіти 2012, бажає Віталію Федоровичу та його колективу здоров'я, натхнення та подальших звершень!

> Катя Печерна, Наталія Іващенко

СТОРІНКАМИ МУЗЕЮ

У 20-х роках минулого століття іноземні мови в Чернігівському педагогічному інституті викладало подружжя Вассер.

Можливо, сімейна пара вирішила оселитися в Чернгові назавжди. Роботи вистачало. Статки сім'ї були пристойними. Із ранку до ночі Еміль Іванович і його дружина працювали в різних навчальних захладах міста, проводили привати уроки. Серед чернігівців було надзвичайно престижний брати уроки вімецької мови у справживої німкені, або вивчати французьку мову під керівництвом справжнього француза... Мешкали вони у власному затишному будиночку по вулиці. Хлібопекінській, 28 (тепер вул.

Подружжя Вассер

Воровського). Син Рено вступив до Ленінградського університету.

Провінційний Чернігів начебто дарував тишу і спохій, був далехий від потрясінь великих промислових міст.

Та настали горезвісні 30-ті роки. Сім'я Вассер та її чернігівське оточення потрапили в поле зору органів безпеки країни. Декого з їхніх чернігівських знайомих засудили як іноземних шпигунів і вислали до Сибіру. Очевидно, не чекаючи гіршого повороту справ, сім'я Вассер залишає Чернігів. На початку 1931 року Еміля Івановича в Чернігові вже не було. Незабаром у 1932 році за власним баженням звільняється з роботи і Амалія Людвигівна.

Амалія й Еміль Вассери

Шкода, адже понад 20 років це подружкя, без сумняву, було окрасою чернігівської громади.

Олена Ященко

«Лікнеп» для редакторів або хлопці теж читають про кохання

Редактор – це злий шеф, який одним рухом червоної ручки знищує роботу підлеглого? Чи може це людина, яка старається зробити видання популярнішим?

Едине, що зрозуміло — це цікава і до кінця незвідана професія. Особливо для студентів філологічного факультету. Адже спеціальність «Українська мова і література та редагування освітніх видань» існує лише 5 років.

Тож з метою своєрідного «лікнепу» для студентів 2-5 курсів було запрошено майстра журналістського слова — Савченка

Владислава Васильовича.

Він став справжнім «клондайком» для допитливих майбутніх редакторів. За плечима має 20-річний досвід роботи в газетах, на радіо, телебаченні, в Інтернетвиданнях та інформаційних агентствах. Ввгомим аргументом стало і те, що Владислав Васильович є власним кореспондентом інформаційного агентства «Інформаційні Новини», Української служби Бі-Бі-Сі, телеканалів «Новий канал», ІСТУ, СТБ, 1+1.

Леція із самого початку зацкавила та заінтригувала присутнік. Посипався шквал запитань: як правильно брати інтерв'ю, що має бути в основі заголовку? І головне: як зробити нашу газету «Універ. сіті» кращою?

Владислав Васильович відкрив завісу найпопулярніших тем: «Шановні, сьогодні всі люблять гроші. Тому завжди буде актуально писати про місце іх заробітку. А для «релаксу» — звичайно ж про кохання. І не вірте, що хлопці цього не читають!».

Година двадцять для студентів і новоспеченого викладача пролетіла непомітно, але надзвичайно продуктивно.

Владислав Васильович був приємню вражений «квітником» слухачів (на цій спеціальності навчаються тільки дівчата). Студенти ж – креативністю та багатогранністю оратора. Він дав зрозуміти, що головне – це любов до обраної справи та саморозвиток.

Звичайно, не обійшлося без журналістських байок та анекдотів.

Приємним результатом спілкування стало привітання з Днем студента саме філологинь на головній сторінці інтернет-видання «Високий Вай»...

Студенти вельми вдячні Владиславу Васильовичу і з нетерпінням чекають нових зустрі-

Адже, що то за рибка, яка не мріє стати акулою? У нашому випадку – акулою пера.

Наталія Іващенко

НОВОРІЧНІ ФАНТАЗІЇ

От і закінчився ще один рік. У кожного пов'язані з ним власні спогади. Редакція «Універ.Сіті» вирішила поцікавитися у відомих в університеті людей, що особливого відбувалося з ними напередодні Нового року, які подарунки запам'яталися найбільше, й що вони б попросили в Діда Мороза для студентів.

Проректор з науково-педагогічної та виховної роботи, голова профкому викладачів Анатолій Григорійович Тимошенко:

Новий рік для мене - це заліплені снігом попідхатні дахи, мої рідні Сокиринці, а ще по знущальному загадкова цукерка в руці Діда Мороза, якого разом з таємничо красивою Снігуркою діставала мама із скрині. І от ми - три брати Тимошенки: Толя, Вітя й Володя впродовж до-

брячого десятиліття так хотіли розгорнути обгортку на тій цукерці, але батьківське «ні» було сильнішим від дитячої допитливості. Про те, що цукерка була «штучною», я дізнався на першому курсі істфаку.

Не намагайтеся ВСЕ зрозуміти відразу. Просто ЖИВІТЬ. УСЕ прийде до Вас поступово. Бережіть своє щастя й біжіть за ним! Голова студентського профкому Ірина Олександрівна Левицька:

Мені одразу згадується, звичайно, дитячий подарунок. Це була величезна м'яка іграшкова собака. На той час вона була на зріст така ж, як і я. Скільки радості мені подарувала ця іграшка! Така гарна! Тоді не так легко було «дістати» цей подарунок. І ще цукерки... багато цукерок. Ще й досі я з теплом згадую про це.

З тими дитячими відчуттями може зрівнятися лише новорічний подарунок чоловіка – освічення в коханні.

У Діда Мороза хочу попросити для студентів соціальної захищеності. Затишку для сиріт, його ніщо не може замінити!

Деканат психолого-педагогічного факультету

10

вітає студентів з новорічними святами. 2012 рік був знаменним для нас захистом 1 докторської та 3 кандидатських дисертацій; створенням кабінету профорієнтації, в якому проходять тестування випускники міста й області, заняття для психологів шкіл Чернігова; проведенням на базі факультету фестивалю психологічних практик «Гармонія».

Ми бажаємо студентам у Новому році відчуття свободи, часу на відпочинок та улюблені справи, кохання, взаєморозуміння,

здоров'я. початкового навчання Декан факультету Олександр Васильович Бобир:

Найкраший подарунок? Звичайно, з дитинства - машинка міцна, металева. Копи вона їхала дорогою, то так стукотіла! Мені здавалося, що навіть справжні машини не так голосно ідуть, як

Хочу попросити в Діда Мороза зі Снігуркою для студентів творчості, ори-

гінального підходу до майбутньої професії. Шукайте свою музу і неодмінно знайдете!

факультету хіміко-біологічного Декан Олександр Петрович Третяк:

був студентом Як Новий аустрічав ptk B Лапландському заповіднику за Північним колом. Було так холодно, що навіть шампанське замерза-

Я хочу, щоб Дід Мороз подарував усім у новому рош безмежну радість, та успіх, щиру любов адже це - найважливіше. Кохайте й будьте коханими, а решта прийде разом із цим!

Тетяна Олександрівна Стеченко – декан філо-

логічного факультету:

На будь-які свята мій батько завжди дарував велику торбу шоколадних цукерок «Маска», «Подсолнечные», «Московские», які ми з братом знаходили заздалегідь, а обгортки ховали за диван. Мабуть, ця звичка їсти необмежену кількість шоколадних цукерок залишилася в мене ще з дитинства. Але серед найбільш яскравих подарунків дитинства пам'ятаю, як мені Дід Мороз приніс ляльку виробництва «Німеччина», на той час це була рідкість.

Шановний, Діду Морозе! Я щиро вдячна тобі, що у нас навчаються такі талановиті, розумні й просто чудові студенти. Дуже прошу тебе, щоб ти подарував

їм і їхнім родинам міцного здоров'я, вдачі. Виконай усі їхні бажання, адже наші студенти заслуговують на це!

Анатолій Васильович Шморгун - декан фізикоматематичного факультету:

У мене новорічні свята весь час супроводжуються старим радянським фільмом «Іронія долі, або з легким паром». Навіть сказати важко, скільки разів я його бачив! Мабуть, скільки себе пам'ятаю. Але все ж таки найкрашим подарунком для мене було народження онучки!

Студентам безумовно, успішно скласти сесію (для них це сьогодні актуально), здобувати нові знання та усього, що самі захочуть.

Леонід Михайлович Кузьомко – декан факуль-

тету фізичного вихования:

Подарунками в дитинстві мене не особливо балували. Ріс я у дитячому будинку, а там самі розумієте, що... На той час найяскравішим подарунком були для нас червоні лаковані туфлі. Ніколи не забуду їх!

Колись студенти вітати приходили, а зараз щось

перестали...

Від щирої душі бажаю бути толерантними в будьякій ситуації. Залишатися

людиною, що б не сталося в житті. Також нехай гумор, веселощі й сміх супроводжують вас у житті!

технологічно-Декан Олексій факультету Миколайович Торубара:

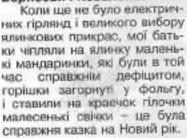
Новий рік — це родинне свято. Нарешті, всі, кого давно не бачили, збираються за одним столом! Емоції, побажання, бій курантів! Це свято зі смаком мандаринів.

У Діда Мороза хочу попросити для студентів розуму й розуміння. Все інше, я вважаю, у них є. А це ніколи

не буде зайвим!

Декан інституту історії етнології та правознавства імені О.А. Лазаревського - Олександр

Борисович Коваленко:

Зичу нашим студентам не боятися мріяти, самореалізовуватися. Головне - завжди завершувати розпочате!

Звичайно, цікавого навчання й успіхів у ньому!

Спілкувалась Анастасія Улюшева

Nº4 12.2012

Жрасуні університету

Володьковська Марина - «Міс фотогенічність»

Колір - жовтий (колір її плаття на фотосесії до «Міс університету 2011»).

Герой мультфільму - дуже схожа на Попелюшку.

Тварина - дзвінкоголосий птах соловей.

Пісня -Simple Plan «I can wait forever» (дуже запам'ятався її кліп на «Міс університет», там була ця пісня).

Квітка - скоріш за все ромашка, але яка сама гадає, кого любить чи не любить.

Овоч - звичайно гарбуз (із «Попелюшки»).

Фрукт - ананас (екзотична зовнішність).

Колір - червоний (Альонка дуже життєрадісна й випромінює лю-

Герой мультфільму - Білка з «Льодовикового періоду» (по-перше, любить горішки, по-друге, якщо 🗃 щось взялася, то обов язково доведе справу до кінця).

Тварина - котик (у неї можна знайти розраду, схожі за характером довго не ображається, хода у неї кошача).

Пісня - Tom Jones (She is a lady. Справжня леді).

Квітка - ромашка (світлий колір волосся й дуже ніжна).

Овоч - капуста (весь час дізнаєшся про неї щось нове. Ніколи не знаєш, скільки ще залишилося).

Фрукт - Полуниця (варто почекати доки достигне, але коли вже червона - за вуха не відірвати. Щось приблизно таке трапляється і з її друзями - варто лише добре з нею почати спілкуватися й ви у ії полоні назавжди).

Колір - зелений (як весна, ніжна і непередбачувана).

Герой мультфільму - Білосніжка.

Квітка - піон.

Тварина - хом'як (добра і «пухнаста», але якщо роздратувати може вкусити).

Пісня – Take Thet «The Flood».

Овоч - морква (солодка, але не відомо, що отримаєш, коли витяг-

Фрукт – соковите кисло-солодке яблуко.

Катерина Ширай - «Міс інтелектуальність»

Колір - блакитний (як чисте небо).

Герой мультфільму - Зайчик із «Ну, постривай!».

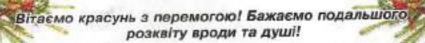
Квітка - мак (цвіте лише для тих, хто оберігає її).

Тварина – скоріше за все з пташкою – лебідкою.

Пісня - Gotan Project (Santa Maria «Аргентинское танго»).

Овоч – болгарський перець (хоч і перець, але солодкий).

Фрукт – мандарин (святкова і проста водночас).

Hoboroahue noaapku kmo uno npeanogumaem?

Новый год для каждой страны один из самых веселых праздников. Особенно ему рады дети, которые ждут сюрпризов под елку, их желания, порой, очень удивляют взрослых.

Так, украинцы и россияне предпочитают найти «под елочкой» нечто посущественней. Так, респонденты массово хотели бы найти под елкой деньги, хотя сами не часто планируют их дарить, на втором месте — туристическая путеяка, которую жаждут 10% опрошенных, хотя только 1% намерен подарить ее близким.

«В этом году среднестатистическая украинская семья потратит на новогодние праздники 1380 грн. В России аналогичные расходы составят примерно 1948 грн. При этом главной статьей расходов станет новогодний стол.

Британские дети мечтают, чтобы Санта на Рождество пода-

Видания Чернігівського ваціонального педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка, студентського профкому та профкому викладачів

Виходить щоквартально

Ресстраційне свідоцтво серія ЧГ №487-136 Р

Редакційна колегія: Коновальчув Марина Улюшева Анастасія Мартиненко Яна

Ольховик Марина Іващенко Наталія Хоменко Іра

Адреса редакції: кім. 405-А, вул. Гетьмана Полуботка, 53 м. Чернігів, 14013 тел./факс (0462) 677414 e-mail: Univer-city-chdpu⊚mail.ru

Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати матеріали. За достовірність матеріалів та рекламних оголошень відповідають автори

Оригінал-макет виготовлено на базі редакції. Макетування та дизайн: Сергій Шемендок

Підписано до друку 8.01.2013 Формат 60x84/8. Ум. друк. арк. 1,5. Зам. 0193. Тирэж 450 прим.

Віддруковано ТОВ
-Вядженнцтво «Десна Поліграф14027, м. Чернігів,
вул. Станіславського, 40
Тел.: (0462)972661, 972654

рил им братика или сестричку.

Согласно исследованию детских желаний, 10-тое место среди самых желанных подарков в этом году занял папа. Второе и третье места достались неординарным животным - оленям и домашним коням. Были и среди заказов неожиданные прихоти - снег (восьмое место) и камни (девятое).

Каждый четвертый француз продаст свой рождественский подарок, а румын подарит туристическую путевку.

Большинство из тех, кто продаст свои подарки (81%), будет делать это через Интернет.

При этом 28% опрошенных заявили, что будут продавать подарки, которые их не устраивают. 77% опрошенных будут делать это как акт щедрости, остальные - хотят заработать.

Австрийцы. Крайне практичная нация. Безделушки и сувениры, подаренные на Новый год, могут быть признаны своего рода оскорблением. Предметы обихода, дорогая одежда, дизайнерские украшения интерьера – всё это в течение года тщательно выбирается для того, чтобы быть преподнесенным в новогоднюю или рождественскую ночь.

Венгры. В качестве подарков предлочитают книги, теплые носки и... санки. Дети дарят родителям поделки из лозы и бумаги.

Греки. Достаточно оригинальны в плане подарков, приуроченных ко встрече Нового года. Обязательная часть презента – камень. Если камень большой и тяжёлый – это пожелание богатой жизни, а если маленький и легкий – символ быстрого и простого преодоления препятствий судьбы. Ещё одним необычным подарком в Греции служит колода карт ручной работы, а из традиционных – по душе приходится корзина с фруктами и вином.

Эскимосы Гренландии в качестве семейного подарка преподносят друг другу ледяные скульптуры. Как минимум несколько лет они будут напоминать одаренному о великолепном празднике.

эвликованном празднике.
Японцы. Готовят в качестве рождественских подарков ещё из далёких времен средневековья наборы «осэйбо». Оми представляют собой комплекты из свечей, ароматного мыла и ещё нескольких мелочей для повседневной жизни. Цветы в качестве подарка могут быть расценены как оскороление. Дети кладут под подушку рисунок с изображением мечты и загадывают желания, которые рано или поздно обязательно сбудутся...

